

15.zář odpoledne se v Praze na Jižním Městě konaly dvě hudební akce. Sice nás taková shoda překvapila (víme jak se těžko lákají diváci i na akci, která s ničím nekoliduje), ale to nám nebránilo v tom si na obou místech zahrát.

Už v pátek jsme si udělali zkoušku, kterou jsme mínili protáhnout až do soboty. Ne že bychom tak trénovali před každým koncertem. Hlavním důvodem byla snaha dát dohromady bohatší tvář kapely, kterou by měla zajistit zpěvem nové nedorozumění jménem Elka a také Škopy.

Ten s námi již hraje pravidelně od léta, ale nyní začíná i zpívat (pokud se to tak dá nazvat :-). Elka s námi již předtím jednu zkoušku absolvovala. Přišlo nám tedy logické, že by si s námi mohla zazpívat i na pódiu, aby viděla, jaké je to z druhé strany aparatury. Pro tento účel tedy zatím neplnila funkci zpěvačky, ale byla jmenována nasávačem atmosféry, který občas posílí sbory.

Do DDM na Jižním Městě jsme přibyli po poledni. Pochopili jsme, proč se akce jmenuje právě Zpívání mezi paneláky. Jihoměstské škatule jsou opravdu po obou stranách DDM. Díky nevypočitatelnému počasí organizátoři přesunuli koncert přímo do prostor DDM. V prvním patře byl připraven příjemný sálek. Celý festiválek jsme zahajovali chvíli po jedné hodině. V sále bylo v tu chvíli asi 15 lidí. Náš dojem z celého vystoupení byl zkreslen tím, že se nám nepodařilo zkrotit na pódiu odposlechy, a tak jsme slyšeli většinou neurčitou zvukovou kouli. Venku to prý špatné nebylo, ale sami jsme si to moc neužili. Byli jsme rádi, že máme před sebou ještě jednu akci, kdy byla šance si dojem z celého dne zlepšit.

Odjeli jsme tedy o pár bloků vedle do Chodovské tvrze, kde probíhal literárně-hudební pořad Totem. Už před tvrzí jsme byli uvítáni silným rockovým nářezem ve stylu Beatles. Trochu jsme znejistěli, zda sem patříme. Když jsme vešli, vystupující kapela právě končila a my si nebyli jisti, zda sem patří i ona. Na to, jak to byla enerická a dobře zahraná muzika, byla reakce diváků až nezvykle chladná. Naše vystoupení bylo naplánováno asi za hodinu a tak jsme si zašli ještě do blízké restaurace na posílenou. Na pódiu nás tentokrát překvapil velmi kvalitní zvuk, kde bychom se mohli do vystoupení v klidu položit. Bohužel asi 40 lidí v sále nebylo příliš zvědavé nejen na rock, ale ani na nás. Celková atmosféra byla tedy poněkud chladnější. Asi šlo více o literární složku pořadu. Po vystoupení jsme si trochu zlepšili náladu, ale vzpomínali jsme na vstřícné, byť řidší publikum z DDM. Kdyby se ze Zpívání mezi paneláky vzali diváci a z Chodovské tvrze akustika, dojem by byl téměř dokonalý.

Na zbytek dne jsme se vrátili do DDM, kde byla přeci jen více hudební nálada. Zde jsme viděli příjemná vystoupení trampfolkové Sekvoje a bluegrassového energického Formátu. Závěrečnou tečku obstarali domácí Bezefšeho. Asi se taky trochu prali se zvukem, a tak po ohlášení, že dnes asi o umění příliš nepůjde, vrhli všechno do síly vystoupení. A to se jim opravdu povedlo. Během odpoledne se sešel o poměrně slušný počet diváků, kteří písničkám Bezefšeho nadšeně aplaudovali (my mezi ně patřili taky).

Večer jsme zakončili v jedné nuselské pizzerii a unaveni se rozešli k domovům. Před námi byly dva dny hudebního volna a pak Notování na Toulcáku v Hostivaři ... a než jsme se nadáli úterý nás dostihlo.

Na Toulcův dvůr jsme se dostali jen po drobném bloudění. Nejdříve jsme totiž našli Selský dvůr, ale podle kolemstojících bavoráků, audin a podobných vozů jsme rychle poznali, že sem nepatříme. Na parkovací ploše Toulcáku (parkoviště je příliš hrdý název) jsme se setkali s Jerryem Lešnerem. Počasí bylo velmi chladné až zatraceně studené a občas hrozilo deštěm. Začali jsme uzavírat sázky na počet platících diváků. Největší optimista čekal 15 lidí. Přiznám se, že ani nevím, jak to přesně dopadlo. Start akce sledovalo asi deset lidí. Na konci se jejich počet zhruba ztrojnásobil.

Zpočátku se zdálo, že budeme s Hlubokým nedorozuměním celou akci zahajovat. Alespoň se tak zdálo podle toho, že nás chvíli před startem akce pořadatelé zvali na pódium ke zvukovce. To bylo však jen hluboké nedorozumění, nebyl v tu chvíli po ruce nikdo jiný pro nastavení aparatury. A tak kolem půl osmé odstartovala festiválek Apalusa. Bohužel jsem slyšel jen jednu písničku. Pak jsem se před zimou ukryl do pohostinské místnosti, kde jsme si s kapelou promnuli prokřehlé prsty a přehráli si několik stávajících písní i pár budoucích novinek.

Chvilími jsme vybíhali ven podívat se, co se děje na pódiu. Načas a Pětník jsme sledovali už při celém vystoupení. Obzvláště Načas mě příjemně překvapil. V létě jsem je viděl v Telči a zdálo se mi, že nové bicí jejich písničky až příliš zjednotvární. Na Toulcáku mi však zapadly do celku skupiny perfektně. Po Načasu jsme pódium už podruhé obsadili my. Prsty, které jsme předtím pracně ohřívali, byly v okamžiku zas jako led. Občas se člověk divil, co vlastně na té kytarě dělají. Celkově jsme ale vystoupení hodnotili poměrně dobře. Škoda, že podle některých reakcí diváků nebyl v hledišti příliš vyrovnaný zvuk.

Celý večer zakončil Pětník s novým tenorem Tomášem Hrubým. Vystoupení bylo příjemné, občas bylo ale vidět, že to chce ještě trochu usadit. Projev Pětníku každopádně pozvedl svým

Z Prahy do Prahy

Napsal uživatel Klokán
Sobota, 01 Zář 2001 01:00

zpěvem i projevem obě zpěvačky. Po koncertě jsme se v kapele tahali o to, která je lepší. Tahle kapela mě letos zaujala a jsem na ní zvědav i příští rok, až se nová sestava usadí.

Notování na Toulcáku se nám líbilo atmosférou i obsazením a pokud by nás tam chtěli i napřesrok, určitě neodmítnem (jen doufám, že se to nebude krýt z jiným zajímavým koncertem jakým určitě byl křest desek Bafala a Braxy v Kocouru).